

+

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ

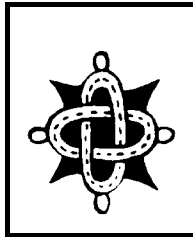
ΑΓΙΟΝ ΚΑΙ ΕΝΔΟΞΟΝ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑ

ΙΓΝΑΤΙΟΝ ΤΟΝ ΘΕΟΦΟΡΟΝ,

ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

(οὔ ἡ μνήμη 20 Δεκεμβρίου)

* * *

Συνετέθη ἐν Ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἁθῶνος
ὑπὸ

Ἀθανασίου ἱερομονάχου Σιμωνοπερίτου,
Ἵμνογράφου τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας

* * *

* 1996 *

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑ ΙΓΝΑΤΙΟΝ ΤΟΝ ΘΕΟΦΟΡΟΝ

* * *

Εύλογητός, Θεὸς Κύριος, καὶ τὸ τροπάριον

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Ὁ βασταχθείς ἐν ταῖς Κυρίου ἀγκάλαις, καὶ ἐν
ψυχῇ σου Τοῦτον πάλιν βαστάσας, Ἰγνάτιε μακάριε
ικέτευε θερμῶς, ὅπως ἐνοικήσῃ μου, τῇ ψυχῇ τῇ ἀθλίᾳ,
καὶ παθῶν τοὺς λέοντας, ὡς Ζωὴ θανατώσῃ, καταξιῶν με
μοίρας δεξιᾶς, ὦ Θεοφόρε, ἐν ᾧρᾳ τῆς Κρίσεως.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Οὐ σιωπήσομεν.

Ὁ Ν΄, μεθ' ὃν ὁ κανὼν, οὔ ἢ ἄκροστιχίς:

**“Θανάτῳσον, Ἰγνάτιε, ψυχῶν ἡμῶν τὰ
πάθη. Ἄ(θανάσιος)”.**

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ.δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Θεὸν βαστάσας ἐν ψυχῇ Ἰγνάτιε, καὶ Θεοφόρος
κληθείς, πάντας τοὺς τιμῶντας, τὴν ἀγίαν μνήμην σου,
Θεὸν κρατεῖν ἀξίωσον, ἐν ψυχῆς ταμιείῳ, ὅπως
Παράδεισον εὐρωμεν, ὄνπερ σὺ οἴκεῖς λεοντόβρωτε.

Ἀντιοχέων ἱεράρχα μέγιστε, καὶ Θεολόγε κλεινέ,
τὸν ἠνιοχῆσαι, ἁμαρτίαις θέλοντα, ψυχὰς δεινὸν

ἀντίπαλον, σαῖς πρεσβείαις διώξαις, καὶ τὸν Χριστὸν μόνον οἴκησον, ἄρχοντα νοός τε καὶ σώματος.

Νενικηκῶς τοὺς λογισμοὺς Ἰγνάτιε, τοὺς γεννητὰς τῶν παθῶν, ἀπαθῆς ἐγένου, καὶ Χριστοῦ ὀσφράδιον, διὸ παρακαλοῦμέν σε, λεοντόψυχε Πάτερ, νικᾶν ἡμᾶς καταξίωσον, λογισμοὺς Κυρίου χωρίζοντας.

Θεοτοκίον

Ἄχραντε Μῆτερ ἡ Θεὸν γεννήσασα, ἐν ἡσυχίᾳ νυκτός, ὡς βιβλίοις γράφει, ὁ κλεινὸς Ἰγνάτιος, τὴν ἡσυχίαν σύμβιον, δεομένοις χαρίσαις, ὅπως Χριστοῦ τὰ προστάγματα, ἐν ψυχαῖς ἀγρύπνοις ἀκούωμεν.

Ῥδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Τί σου πρῶτον θαυμάσω, θεοειδὲς ἄνθρωπε; πᾶσαν ἀρετὴν γὰρ μετήλθες, ὡς μίαν ἕτεροι, διὸ παράσχου μοι, μικρὰν ἀπόμοιραν πλούτου, πάντιμε Ἰγνάτιε, ὃν ἐθησαύρισας.

Ἦραιώθη ζωὴ σου, ἐξ οὗ Χριστὸς ἔλαβεν, σὲ ὡς καθαρῶτατον παῖδα, πάτερ Ἰγνάτιε, ὅθεν κραυγάζω σοι· παῖδα ἀπλοῦν τῇ καρδίᾳ, δεῖξον τὸν ὑμνοῦντά σε, καὶ πάνυ ἄδολον.

Στηῆθι μέσον ζητούντων, τίς ἐν Θεῷ μέγιστος; καὶ βροντοφωνῶν λέγε Πάτερ· ὅστις ἐπλούτησεν, τὴν καθαρότητα, καὶ ὡς ἐκούσιος δοῦλος, πᾶσι διηκόνησε, διὰ τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Ὅρατῶν λύτρωσαί με, καὶ ἀφανῶν Δέσποινα, λύκων τὴν ψυχὴν ἐκζητούντων, κατασπαράξαί μου, καὶ ἀρτιμέλειαν, ἐν ἐνεργείᾳ καὶ λόγῳ, σαῖς πρεσβείαις δώρησαι, ὅπως δοξάζω σε.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων Ἰγνάτιε θεοφόρε, τοὺς ἀπὸ ψυχῆς τιμῶντας τὴν μνήμην σου, καὶ ἴασαι, ἐκ παθῶν τῶν ποικίλων.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Τὸ πῦρ τοῦ Χριστοῦ, Ἰγνάτιε ὑπάναψον, ψυχαῖς τῶν πιστῶς, τιμώντων θεῖαν μνήμην σου, καὶ παθῶν τὰ φρύγανα, σαῖς πρεσβείαις κατάκαυσον, ὑγιεῖαν διπλῆν, ἡμῖν Πάτερ χαριζόμενος.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Νοῦν μου κάθαρον Ἄγιε, μνήμη τοῦ Δεσπότου Ὁν ἔσχες πάντοτε, τοῦ νοός σου ἀδολέσχημα, καὶ γλυκαίνοντά σου τὰ νοήματα.

Ἱερεύσας ἀγνότητι, θυσιαστηρίῳ Χριστοῦ Ἰγνάτιε, διὰ Κύριον ἀξίωσον, πάθη θύειν πάντας τοὺς τιμῶντάς σε.

Γνοὺς Σωτήρα τὸν Κύριον, τούτῳ πάντα βίον σου ἀφιέρωσας, ἵνα ζῶν μου ἀνατίθεσθαι, ἄγιε Ἰγνάτιε παράσχου μοι.

Θεοτοκίον

Νίκησόν μου ἀμέλειαν, Πάναγνε Παρθένε καὶ τὴν ἐγρήγορσιν, χάρισάι μοι ὅπως γένωμαι, Βασιλείας μέτοχος Δεσπότου μου.

ᾠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

"Αρον τὰ δεσμά, λεοπάρδων ὧ Ἰγνάτιε, καταδεσμοῦντων τὴν καρδίαν μου, ἀπανθρώπως, καὶ ψυχῆς πρὸς θάνατον ἀγόντων με.

Τύραννον ὠμόν, καὶ μισόψυχον ἀπόστησον, τὸν καθ' ἐκάστην προσωθοῦντά με, ἀμαρτάνειν, Θεοφόρε πάντιμε Ἰγνάτιε.

"Ιθυνον ποδῶν, τρίβους Πάτερ διανοίας μου, πρὸς τὸν Δεσπότην δι' ὄν ἔδραμες, ἐξ Ἐφάσ, πρὸς θανὴν ὡς ἔλαφος χριστόδιψος.

Θεοτοκίον

"Ελεος Ἄγνη, ἐκζητῶ παρὰ Κυρίου μου, ἀλλὰ μὴ ἔχων τὸ εὐπάρεδρον, Σὲ ὡς μεσίτιν, τούτῳ Ἄχραντε προβάλλομαι.

Ῥδὴ σι'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ψαλτήριον, μελωδοῦν Ἰγνάτιε, τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ ἐγεγόνεις, ὅθεν ποθῶν, τὸ μαρτύριον θῆρας, σταυρὸν καὶ πῦρ ἐξεζήτηεις καὶ θάνατον, ἀξίωσον οὖν καὶ ἡμᾶς, ἀγαπᾶν ἐκ ψυχῆς τὸν Φιλάνθρωπον.

Ἐπὴντησας, τῷ Δεσπότη Ἄγιε, καὶ ἐνίδρυσας Αὐτὸν ἐν ψυχῇ σου, διὸ πυρί, συγκραθεὶς τῷ ἀύλῳ, πῦρ τὸ φιλόυλον ὅλως ἀπέσβεσας· δεόμεθά σου ἐκτενῶς, τῷ πυρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμᾶς πύρωσον.

Χαρίτωσον, τὰς ψυχὰς Ἰγνάτιε, τῶν τιμώντων τὴν ἀγίαν σου μνήμην, ἐν πειρασμοῖς, ἀδοκῆτοις καὶ θλίψει, ὑποπιπτούσας ἐκάστοτε Ἄγιε, χωρὶς γὰρ Θεοῦ στηριγμοῦ, αἱ ἰγνύες ἡμῶν καταπίπτουσι.

Θεοτοκίον

Ὡς εἴρηκας, τῷ Ἀγγέλῳ Δέσποινα, γεννηθήτω μοι ὡς Κύριος θέλει, οὕτως ἡμᾶς, ἀξιώσαις Παρθένε, τῷ θεϊκῷ ὑποκλίνειν θελήματι, καὶ πράττειν τοῦτο ἐκ ψυχῆς, ὡς ζῶν ἀποφέρων αἰώνιον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων Ἰγνάτιε θεοφόρε, τοὺς ἀπὸ ψυχῆς τιμῶντας τὴν μνήμην σου, καὶ ἴασαι, ἐκ παθῶν τῶν ποικίλων.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα, μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν χριστιανῶν.

Φαιδροτάταις ἀγαῖς τοῦ Δεσπότου σου, σκοτασμὸν πλάνης Πάτερ ἐβύθισας, αἵματί σου, ἐπισφραγίσας φίλτρον ζωηρόν, διό, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, ὥστε γενέσθαι μιμητάς, τῆς ἀγάπης σου Ἁγίε· ὅπως παγίδας πάσας, φύγωμεν ψυχολέθρους, καὶ κληρονόμοι τοῦ Χριστοῦ, ὧ Ἰγνάτιε γενώμεθα.

Προκείμενον. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιᾶσονται.

Στίχος. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἶμι ἡ θύρα. Δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται. Καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ. Ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζῶν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων. Ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ

εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα καὶ φεύγει καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστὶ καὶ οὐ μέλλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν. Καθὼς γινώσκει με ὁ Πατὴρ κἀγὼ γινώσκω τὸν Πατέρα καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης. Κάκεινά με δεῖ ἀγαγεῖν καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...καὶ τὸ προσόμοιον.
Ἦχος πλ.β´. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην συνεκέρασας, τὴν σὴν ζωὴν τῷ Δεσπότῃ, ἅγιε Ἰγνάτιε, ἐκ παιδὸς καὶ γέγονας, θεῖον σκῆνωμα, πάσας τὰς ἐννοίας σου, καὶ τὰς ἐνεργείας, Τοῦτῳ μόνῳ καθυπέταξας, διὸ καὶ γέγονας, Θεοφόρος κλήσει καὶ πράγματι, ὅθεν ὡς σῖτος τίμιος, λέουσιν ἠλέσθης καὶ δέδειξαι, ἄρτος ζωηφόρος, πιστοῦς στηρίζων Πάτερ ἐν Χριστῷ, καὶ χορηγῶν ἱκεσίαις σου, οὐρανοῦ τὴν οἴκησιν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου... κλπ.

Ῥδὴ ζ´. Παῖδες ἐβραίων.

Νίκην νικήσας τὴν ὑψίστην, νίκην χάρισαι, ἡμῖν κατ' ἐναντίων, ἐξωθούντων Θεόν, ἀρνήσασθαι τῷ βίῳ, καὶ θῦσαι κτίσει Ἄγιε, ἢ Αὐτῷ ὥσπερ ἐμπρέπει.

Ἦχθης ἐνώπιον τυράννου, καὶ θεότητα, ἐκήρυξας Δεσπότου, ἐμπλησθεὶς θαυμασιῶς, Πνεύματος Παναγίου, ὃ καὶ ἡμῖν Ἰγνάτιε, ἱκεσίαις σου δωρήσαις.

Μνήσθητι πάντων δεσμουμένων, ὧ Ἰγνάτιε, δεσμοῖς τοῦ μισοψύχου, καὶ κλοιοῦς ὡς ἰστόν, διάρρηξον ἀράχνης, ὅπως ἀέρα πνεύσωσι, τῆς Χριστοῦ ἐλευθερίας.

Θεοτοκίον

Ἦρα ἐγγίζει ἡ ἐσχάτη, καὶ μετάνοιαν, οὐκ ἔχω Θεοτόκε, δι' ἧς μόνον Χριστοῦ, ἀνοίγεται ἡ πύλη, ὅθεν ταύτην παράσχου μοι, ὡς φιλότεκνός μου Μήτηρ.

Ῥδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει.

Νύσσαν φθάσας τῆς θείας βασιλείας, τῶν τιμώντων σε, Ἰγνάτιε μνησθείης, κοινωνοῦς ἀγαθῶν, δεικνύς ἐπουρανίων, ὧν ἀπολαύεις Ἁγίε, συνεδρεύων τῷ Δεσπότῃ.

Τῶν αὐτῶν Δυνάμεων διδάσκεις, τὴν κατάστασιν, πιστοῖς ὧ Θεοφόρε, ἃς ἡμῶν βοηθοῦς, κατάστησον εὐχαῖς σου, ὅπως ἐχθροῦ ὑψώματα, καταβάλλωμεν ἐνθέως.

Ἦνερ θεῖε χριστόθυτε σὸν αἷμα, πρὸς τὸν Κύριον, βοᾷ ἀδιαλείπτως, ὑπὲρ πάντων πιστῶν, τιμώντων τὴν σὴν μνήμην, οἷς δώρησαι τὴν ἄφεσιν, παραπτώσεων ποικίλων.

Θεοτοκίον

Πίπτω Κόρη ὡς πετεινὸν ἐκ βέλους, τὰ θελήματα, ποιῶν τοῦ ἀντιδίκου, ὃν μισῆσαι ποτέ, ἐξ ὅλης μου καρδίας, καταξιώσαις Δέσποινα, ἡ ἐλπὶς ἀπηλπισμένων.

Ῥδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἀγάπης τοῦ Δεσπότου θῦμα φανείς, ἐκ παιδὸς Θεοφόρε Ἰγνάτιε, ταύτην ἡμῖν, δίδου ἐν καρδίαις ἀειφλεγῆ, δι' ἧς καὶ δυνησόμεθα, πάθη κατεφλέξαι τὰ χαλεπά, καὶ θείαν ἀμαυροῦντα, ψυχῶν ἡμῶν εἰκόνα, ἣν ὁ Χριστὸς σφόδρα ἠγάπησεν.

Θεοῦ τὸν ἄρτον θύων ἀρχιερεῦ, ἄρτος θεῖος ἐψηθῆς Ἰγνάτιε, ὑπὸ θηρῶν, ἐν τῷ Κολοσσαίῳ καταλεσθείς, καὶ παρετέθης ἔδεσμα, πᾶσι φιλομάρτυσι ποθητόν, οὐς φύλαττε παμμάκαρ, πτωμάτων αἰφνιδίων, καὶ ἄρτους δεῖξον χριστοέψητους.

Ἡ ἐνχριστος καρδία σου μαρτυρεῖ, τὸ σφοδρὸν σῆς ἀγάπης Ἰγνάτιε, ὅτι χρυσοῖς, γράμμασιν ἐγράφη τὸ Ἰησοῦς, τὸ ποθητόν σοι ὄνομα, ὡς διαπεπίστευται θαυμαστῶς, μετὰ τὴν ἀθλησίν σου, ὅθεν ἡμῶν καρδίαις, τοῦτο ἐγγράψαις χριστοέραστε.

Θεοτοκίον

Ἀπλώσαις τὴν σὴν σκέπην ὡς Ἀγαθή, χριστωνύμοις Πανάχραντε Δέσποινα, καὶ δροσισμόν, τῶν ἱκεσιῶν σου τῶν μητρικῶν, παράσχοις καταφεύγουσιν, ὑπὸ τῶν πτερύγων σου τὴν σκιάν, καὶ ποῦ ἐτέραν Κόρη, εὐρωμεν προστασίαν, οἱ τὸν Δεσπότην παροργίζοντες;

Ἄξιόν ἐστι... καὶ τὰ Μεγαλυνάρια.

Ἦδωρ τὸ ἀλλόμενον εἰς ζωὴν, Ἰγνάτιε πάτερ, θησαυρίσας ἐν τῇ ψυχῇ, ἔσπευσας τεθνᾶναι, ὑπὸ θηρῶν ἀγρίων, διὸ τὴν μακαρίαν, ζωὴν ἐτρύγησας.

Ὡσπερ ἀπειρόκακος πάτερ παῖς, παρὰ τοῦ Δεσπότη, ἠγκαλίσθης καὶ παρ' Αὐτοῦ, δῶρον τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν θεολογίαν, ἐπλούτησας ἐνθέως, θεῖε Ἰγνάτιε.

Ἄρτον ἀγαπήσας τὸν μυστικόν, ἤδη Τοῦτον τρώγεις, ἐν τῷ Δείπνῳ ἄνω Σιών, Ὡνπερ δίδου Πάτερ, τοῖς πόθῳ ἐκζητοῦσι, ἐκ σοῦ ζωοτροφίαν, τὴν ἐπουράνιον.

Χαίροις Θεοφόρε μάρτυς Χριστοῦ, καὶ μὴ παύση Τούτῳ, ἱκετεύων ὑπὲρ ἡμῶν, ὅπως κατακαύση, παθῶν

αίσχρῶν ἀκάνθας, καὶ βίον μεταλλάξῃ, πρὸς τὸ
θειότερον.

Σὸν ναὸν Ἰγνάτιε ἱερόν, δεῖξον ἰατροῖον,
νοσημάτων παντοειδῶν, τὸν Χριστὸν παρέχων, ὡς φάρμακον
σοῖς δούλοις, τὸν τὴν ζωὴν διδόντα, τὴν ἐπουράνιον.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων....

Τρισάγιον κλπ.

Εἰς τὴν ἀπόλυσιν ψάλλομεν τὸ παρὸν προσόμοιον.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὅταν ὁ ἀντίδικος ἐχθρὸς, βάλλῃ καθ' ἡμῶν
λεοντίως, πάτερ Ἰγνάτιε, τότε σὺ παράστηθι, παρακαλῶν
τὰς ψυχάς, καὶ τὴν νίκην δωρούμενος, τοῖς πόθῳ τιμῶσι,
σὰ σεπτὰ παλαίσματα, διὰ τὸν Κύριον, Ὅνπερ καὶ ἡμᾶς
ἀξιώσῃς, ἐν τοῖς στέρνοις ἔχειν ἀεὶ που, θεῖον
θησαυρὸν καὶ ἀξιέραστον.

Δέσποινα πρόσδεξαι. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου....

Στίχοι

Λέοντας Χριστοῦ πυρπνόους δείξαις ὅσοι,
σὴν, χρίσταθλ' Ἰγνάτιε, μνήμην τιμῶσι.

* * *

Ἐτελειώθη ὁ Παρακλητικὸς οὔτος κανὼν τοῦ Ἱερομάρτυρος
Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου, ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Σίμωνος Πέτρας Ἀγίου
Ὁρους Ἀθῶν, τῇ 15.11. 1995.